

Отецъ. Ако искахте да се припириате за това, трѣ-
беше по напредъ да знаете добръ разликъ тѣ между вод-
но то и кораво то. Ты знаеш ли іжъ

С. Не іжъ знамъ толкова добръ,

От. Внимавай да іжъ научишъ. Казахъ ти, че сички тѣ
тѣла могатъ да се дѣлятъ. Ето единъ сѣдъ пѣленъ съ во-
дѣ: виждъ, не дѣліжъ водѣ тѣ съ ножъ а. Тамо гдѣ то по-
теглихъ ножъ а, видишъ ли раздѣлъ?

С. Не, но сѣди нераздѣлно, както и понапредъ.

От. Това става, защо завчасъ пакъ се събрахъ час-
ты тѣ, кои то раздѣлихъ съ ножъ а: и отъ това можешъ
сѣкога да познаешъ водно то тѣло. Щото се смѣсява за-
вчасъ само, щомъ се раздѣли, то сезве водно: но щото стои
паздѣленно отъ като се раздѣли, кораво. Ето напр. земамъ
часть отъ дърво: ако го счупижъ на двѣ, части тѣ стоіжтъ
раздѣлени: и не се смѣсятъ пакъ наедно, като вода та. И
отъ тва се познава кораво тѣло. Но щешъ да знаешъ и
за други вѣщи, да ли се корави, или водни? Напр.
оцетъ а коравъ ли е, или воденъ?

С. Воденъ.

От. А віно то?

С. И то водно.

От. Ами тамянъ а?

С. Коравъ.

От. А кръвъ та?

С. Воднѣ.

От. А кость та?

С. Твърда.

От. А сълзи тѣ?

С. Водни.

От. Ами кбжа та?

С. Коравѣ.

От. Ако зема сѣдъ пѣленъ съ снѣгъ, и го разсѣчѣ